

Núm. de Protocol: TSJA-0000091/2016
Núm. Rotlle: 1000005/2016

SENTÈNCIA 07-2017

PARTS:

Apel·lant: C. SLU

Representant: Sra. RPO
Advocat: CA

Apel·lat : GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocada : Sra. MFL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: M.I Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M.I Sr. Bernard PLAGNET
M.I Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, dos de març de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000005/2016**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat C. SLU va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de GOVERN del 2 de desembre de 2015 mitjançant la qual s'imposa a la demandant diverses sancions, en aplicació dels articles 42 i 43 de la Llei 34/2008 del 18 de desembre, de la seguretat i la salut en el treball, per la comissió de diverses infraccions.

2.- En la sentència del 28 de juliol de 2016 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per C. SLU.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 18 d'octubre de 2016, C. SLU estima en substància:

-La víctima era un treballador de l'empresa G. i no de C. SLU, a més no hi ha a l'expedient cap acreditatiu de l'eventual baixa laboral o descriptiu de les eventuais lesions.

-Imputar una infracció molt greu com la prevista a l'article 39.8 de la Llei no és ajustat a dret; es podria entendre que s'imputés a la societat una infracció greu prevista a l'article 39.12 de la Llei.

En el seu escrit de conclusions del 3 de desembre de 2016, C. SLU precisa:

-No havent patit el treballador cap lesió, els fets s'havien de qualificar com una infracció lleu;

Infracció prevista a l'article 39.8 de la Llei: no es podia imputar a la societat agent cap infracció greu ni molt greu;

Cap infracció podria imputar-se a la societat recurrent tenint en compte que el propi GOVERN ha admès que tant la direcció facultativa com G. van incomplir les seves obligacions que deriven de la normativa de seguretat i salut en el treball.

4.- En la seva contesta de data 14 de novembre de 2016, el GOVERN estima en substància :

-Incompliment de les obligacions previstes a l'article 3 del Reglament de seguretat i de protecció de la salut en les obres de construcció.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 9 de desembre de 2016.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- El Sr. NMX, treballador de l'empresa G., ha patit un accident de treball el dia 6 de febrer de 2015 en l'obra de desmunt anomenada La R. Per realitzar aquestes obres, l'empresa principal, C. SLU, va contractar els serveis de G. per tal de que mitjançant una grua automòbil de gran tonatge, transporti dintre d'una plataforma uns treballadors que havien de fer caure els trossos de gunita que estaven solts. Anaven a procedir a baixar els treballadors de la zona de treball quan un roc de grans dimensions es va desprendre del talús (foli 115).

Per resolució del 2 de desembre de 2015, el GOVERN ha confirmat la resolució del Ministre de data 10 d'agost de 2015 (foli 31).

S'imposen a la societat diverses sancions, en aplicació dels articles 42 i 43 de la Llei 34/2008 del 18 de desembre.

Tercer.- En relació a la sanció per import de 15.000 € per una infracció molt greu a l'article 6.1 i 6.4 del Reglament de seguretat i de protecció de la salut en les obres de construcció.

Als termes de l'article 6 del Reglament:

“Són obligacions de l'empresa contractada per a l'execució d'una part o de la totalitat de l'obra:

1. Complir amb les obligacions exigibles a l'empresari principal, en matèria de cooperació i coordinació d'activitats, previstes en la legislació vigent de seguretat i salut en el treball.

Quan el contractista, en qualitat d'empresari principal, hagi de prendre la iniciativa d'establir els mitjans de coordinació, designarà, com a mitjà preferent, una o més persones encarregades de la coordinació d'activitats preventives.

Haurà de garantir que aquests professionals acreditin una experiència contrastada en el sector de la construcció i disposar, com a mínim, del nivell mitjà de formació, d'acord amb la legislació vigent de seguretat i salut en el treball, o altres formacions específiques que l'habilitin per dur a terme aquesta tasca.

(...)

4. Fer que les empreses subcontractades s'adhereixin al projecte de seguretat i salut.”

En el seu escrit d'apel·lació, C. SLU reconeix que *“En el present cas, ha quedat palès que les mesures de coordinació necessàries per*

prevenir i protegir els riscos laborals existien però no es van adoptar perquè, tal i com va reconèixer la representant de G., no tenien coneixement de que calia adherir-se a aquella activitat preventiva”.

Aquesta declaració confirma que C. SLU no va complir la seva obligació prevista en el paràgraf 4 de l'article 6, citat més amunt i s'ha d'aplicar el paràgraf 8 de l'article 39 de la Llei 34/2008, que disposa:

Són infraccions molt greus:

“8. Incomplir, els empresaris que desenvolupin activitats en un mateix centre de treball, les mesures de cooperació i coordinació necessàries per prevenir i protegir els riscos laborals quan desenvolupin activitats considerades com a perilloses o amb riscos especials.”

A més, resulta de l'informe del servei d'inspecció de treball de data 17 d'abril de 2015: *“Referent a la cooperació i coordinació dels treballs, l'empresa C. SLU, empresa principal de l'obra, va admetre no haver realitzat res al respecte”* (foll118, revers).

Es pot subratllar que l'import de la sanció és el grau mínim (article 42 c de la Llei 34/2008).

Per aquests motius, la sanció de 15.000 € ha de ser confirmada.

Quart.- Respecte la sanció per import de 2.001 € per una infracció greu a l'article 9.3 del Reglament.

“3. El vigilant de seguretat i salut ha de tenir experiència contrastada en el sector de la construcció, i disposar, com a mínim, del nivell bàsic de formació regulat per la legislació vigent de seguretat i salut en el treball.”

Al final d'aquest article figura la precisió següent:

“Es controlaran especialment les activitats següents: riscos especialment greus de caiguda d'altura, risc de sepultada o enfonsada, activitats en què s'utilitzin màquines sense la declaració CE de conformitat perquè es van comercialitzar abans de les exigències de la declaració esmentada amb caràcter obligatori i treball en espais confinats.”

En aquest cas, com ho escriu l'inspector de treball en el seu informe de data 16 d'octubre de 2015: *“El fet d'elevat treballadors a uns 40 metres d'alçada mitjançant una grua autopropulsada, tasca per la qual, segons el fabricant de la pròpia grua, aquest aparell no ha estat pensat ni dissenyat, i a més a més amb un risc de caiguda de pedres, hauria de merèixer una atenció i un control especialment curós per part del vigilant de seguretat, tal i com estableix l'article 9 en l'últim paràgraf”* (foli 274, revers).

La societat C. SLU no aporta cap element contrari a aquesta apreciació i, en conseqüència, la sanció, tipificada a l'article 38.6 de la Llei, s'ha de confirmar:

“Són infraccions greus:

6. Assignar tasques a treballadors que, per les seves característiques personals o per la seva manca de capacitat, no responen a les exigències necessàries per evitar tot risc, llevat que es tracti d'una infracció molt greu segons l'article següent.”

La sanció és en el seu grau mitjà (article 42 b) de la Llei) i no és desproporcionada amb la gravetat de la infracció.

Cinquè.- La sanció de 4.000 € per infracció greu a l'article 6.8 del Reglament.

Als termes de l'article 6.8:

“Són obligacions de l'empresa contractada per a l'execució d'una part o de la totalitat de l'obra:

(...)

8. Organitzar el treball, vetllar per les condicions en què es desenvolupa i disposar i mantenir les instal·lacions, els llocs de treball i els equips en bon estat d'ús, d'ordre i de neteja amb la finalitat d'evitar o de reduir tant com es pugui els riscos per a la seguretat i la salut dels treballadors.”

La societat C. SLU estima, en el seu escrit d'apel·lació que *“procedeix tenir en compte el seu grau mínim compte tingut, que el risc tingué un caràcter transitori, cap treballador en resultà afectat...”*

Aquest argument no pot prosperar: és precisament per evitar danys que la reglamentació preveu les obligacions de seguretat i les sancions estan previstes en cas d'incompliment d'aquestes obligacions. A més, l'inspector de treball nota que *“tal i com ja mencionat anteriorment, els treballs de sanejament del talús havien de durar segons les constatacions realitzades a l'obra, com a mínim una jornada, el que no és transitori ni puntual”* (foli 275).

La infracció es troba tipificada a l'article 38-14 b) de la Llei:

“Són infraccions greus:

(...)

14. Incomplir les obligacions en matèria de prevenció de riscos laborals quan creïn un risc greu per a la integritat física o la salut dels treballadors afectats i especialment en matèria de:

(...)

b) Disseny, elecció, instal·lació, disposició, utilització i manteniment dels llocs de treball, eines, maquinària i equips.”

La sanció és de grau mitjà (article 42 b) de la Llei) i no és desproporcionada amb la gravetat de la infracció.

Per aquests motius, la sanció s'ha de confirmar.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per C. SLU.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern de data 2 de desembre de 2015 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.